

KRISTA HAFNER

Palček Peter

VIII.

OPICA SE JE PRIKLONILA PRED DEKLICO IN ZAPLESALA, PALČEK PA JI JE ZAPEL SVOJO PESEMCO. DEKLICA JE POSKAKOVALA NA MEDKU IN VESELO PLOSKALA. KO PA JE BILO PESMI KONEC, JE ZLEZLA Z MEDKA IN REKLA: »KAR SEDITE IN NAJEJTE SE JABOLK. LETOS JIH JE VELIKO.«

VSEDLI SO SE IN JEDLI. MEDEK JE HRUSTAL, DA MU JE ŠKRIPALO POD MOČNIMI ZOBMI. POTEM PA SE JE POGLADIL PO TREBUŠČKU IN ZADOVOLJNO ZABRUNDAL:

»ZDAJ SEM PA POLN. TO JE BILA PA RES IMENITNA GOSTIJA!«

»ZDAJ GREMO NA VAS,« JE REKEL PALČEK. »ALI GREŠ Z NAMI?« JE VPRAŠAL DEKLICO.

DEKLICA JE BILA ZADOVOLJNA. ZAJAHALA JE MEDKA IN SKUPAJ SO SE NAPOTILI NA VAS. KMALU SO BILI VSI VAŠKI OTROCI OKOLI NJIH. ZAPLESALI SO JIM IN ZAPELI IN DRUG ZA DRUGIM SO SMELI MEDKA ZAJAHATI. NANOSILI SO JIM VSEGA, KAR SO IMELI: KRUHA, OREHOV, JABOLK, HRUŠK IN STARA TETA, KI JI JE BILA SKOKICA POSEBNO VŠEČ, JIM JE STISNILA CELO MASTNO KLOBASO.

VES DAN SO STALI NA VASI IN SE IGRALI Z VAŠKIMI ORTOKI. ZVEČER SO PRENOČILI V STAREM SKEDNJU.

DRUGO JUTRO JE REKEL PALČEK: »ZDAJ MORAMO NAPREJ. TU SMO PREBLIZU CIGANOV. LAHKO BI NAS DOBILI.«

»KAM PA NAJ GREMO?« JE VPRAŠALA SKOKICA.

»DOMOV,« JE ZABRUNDAL MEDEK.

»ALI MAR VEŠ, KJE SI DOMA?« GA JE VPRAŠALA SKOKICA.

»VEM. V KOČEVSKIH GOZDOVIH,« JE REKEL MEDEK.

»PA POJDIMO V KOČEVSKE GOZDOVE,« JE ODLOČIL PALČEK.

IN SO SE NAPOTILI PO SVETU. ŠTIRINAJST DNI SO HODILI, VELIKO VASI SO PREŠLI. POVSOD SO PLESALI IN PELI IN LJUDJE SO JIH RADI GLEDALI IN POSLUŠALI. NIČ JIM NI BILO TREBA STRADATI.

NEKEGA DNE PA JE REKEL MEDEK: »VOHAM.«

»KAJ VOHAŠ, MEDEK?« JE VPRAŠAL PETER.

»VOHAM. DOMAČE GOZDOVE VOHAM,« JE REKEL MEDEK IN URNO RACAL NAPREJ PROTI VELIKEMU TEMNEMU GOZDU. SKOKICA IN PETER STA GA KOMAJ DOHAJALA.

V GOZDU SI JE MEDEK POISKAL VELIK BRLOG. »TU BO MOJ DOM,« JE REKEL.

»KAJ PA MIDVA?« JE VPRAŠALA SKOKICA.

»PRI MENI BOSTA SPALA. POMAGAJTA MI, DA SI PREJ NANO-SIMO LISTJA IN NAŠ DOMEK MEHKO POSTELJEMO.«

SKUPAJ SO ODŠLI NA DELO IN VES DAN PRIDNO ZNAŠALI LISTJE. VMES STA OPICA IN PALČEK OTRESLA VELIKO LESNIKO IN SE NAJEDLA PUSTIH JABOLK, A MEDEK SE JE MASTIL Z MASTNIMI POLŽI, KI SO LEZLI PO TLEH. »TO JE DOBRO,« JE CMOKNIL Z JEZIKOM IN ZADOVOLJNO BRUNDAL.

SKOKICA IN PETER PA NISTA BILA TAKO ZADOVOLJNA. LESNIKE SO BILE PUSTE IN ŽELELA STA SI BOLJŠE VEČERJE.

»TU ŽE NE BOM OSTALA,« JE REKLA SKOKICA.

»JAZ TUDI NE,« JE POKIMAL PETER.

A TO NOČ STA VSEENO ŠE OSTALA. SKUPAJ SO SPALI V BRLOGU. DRUGO JUTRO JE BILA SKOKICA ŽE NAVSEZGODAJ POKONCI.

»HOJ, POKONCI, ZASPANCI!« JE ZAKLICALA, POŠČEGETALA PE-TRA IN POTEGNILA MEDKA ZA UHO.

PETER JE SKOČIL POKONCI, MEDEK PA SE JE SAMO LENO PRE-TEGNIL NA LEŽIŠČU.

»HITRO, MEDEK!« GA JE VLEKLA SKOKICA ZA UHO. »NAPRAVI SE, GREMO DALJE!«

»JAZ NE GREM NIKAMOR,« JE ZASPANO ZAMOMLJAL MEDEK.

»KAKO DA NE?« JE HOTELA VEDETI OPICA.

»TAKO,« JE REKEL MEDEK. »ZDAJ BOM ZASPAL IN BOM SPAL VSO ZIMO. TO JE TAKO PRIJETNO. ALI NE BI TUDI VIDVA SPALA? TOPLO BI NAM BILO SKUPAJ V BRLOGU.«

»TO NE BO ŠLO,« JE REKEL PETER. »MIDVA NE MOREVA VSO ZIMO SPATI, KAKOR TI. MIDVA MORAVA DALJE.«

»PA ZBOGOM IN SREČNO POT,« JE MOMLJAL MEDEK IN JEZIK SE MU JE ŽE ZATIKAL. »ŠE BRLOG ZA-DELAJTA, DA ME NE BO ZEBLO, PREDEN GRESTA.« IN ŽE JE SPAL.

PALČEK IN OPICA STA ZLEZLA IZ BRLOGA IN GA LEPO ZADELALA Z LISTJEM.

»KAJ PA ZDAJ?« JE VPRAŠAL PETER.

»DOMOV,« JE REKLA OPICA SKOKICA. »DOVOLJ SEM VIDELA.«

»KAM DOMOV?« JE VPRAŠAL PETER IN JO ZAČUDENO POGLEDAL.

»DOMOV, POD PALME!« JE REKLA OPICA IN POGLEDALA PETRA
 »TO JE DALEČ,« JE REKEL PETER.
 »NIČ NE DE,« JE REKLA OPICA. »BOVA ŽE PRIŠLA. LJUDJE NAMA
 BODO POMAGALI, SAJ ZNAVA PETI IN PLESATI.«
 PALČEK JE POKIMAL IN ODPRAVILA STA SE NA POT.

Konči Ahačič

Plačilo

Ves zaspan sosedov Jaka,
 zjutraj stopa po vodó.
 Ob vodnjaku oven čaka,
 misli v srcu si takó:
 »Vedno mi nagajaš,
 butaš se z menoj;
 vse, kar si mi storil,
 plačam ti takoj!«

Zla ne slutí fant-zaspanček,
 z vodo prav počasi klima,
 ali oven-nakodranček
 nič usmiljenja zanj nima.

Bum! se v hlačke zaleti,
 Jaka kar odskoči.
 Voda pljuskne iz posode,
 revčka vsega zmóči.

Au! se mokri Jaka strese,
 kihne, spet nazaj híti.
 Plaho vodo zdaj ponese,
 ovna se hudó boji.

Ovčja čreda se mu smeje,
 oven ponorčuje:
 »Če nagajal boš, prihodnjič
 butnem te še huje!«

